

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z powództwa W. Ł., R. Ł., O. Ł.

przeciwko J. P.,

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 2 lipca 2026 r.,

w przedmiocie skargi W. Ł., R. Ł., O. Ł. na naruszenie prawa strony do rozpoznania
sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w
Przemyślu w sprawie o sygn. I C 272/21 i Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie o
sygn. I ACa 44/25,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Rzeszowie.**

UZASADNIENIE

Pismem z 14 maja 2026 r. (data stempla pocztowego) pełnomocnik
skarżących W. Ł., R. Ł., O. Ł. złożył skargę na naruszenie prawa strony do
rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu toczącym się
obecnie przed Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie pod sygn. I ACa 44/25, wniósł o:
stwierdzenie, że w postępowaniu tym nastąpiła przewlekłość postępowania, gdyż
postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie
w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności
faktycznych i prawnych (1); na podstawie art. 6 ust. 3 w zw. 12 ust. 4 ustawy o

skardze na przewlekłość przyznanie odszkodowania od Skarbu Państwa na rzecz skarżących będących powodami w przedmiotowej sprawie kwot po 10.000 zł na rzecz każdego ze skarżących (2) zasądzenie od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie na rzecz skarżących, kosztów postępowania wywołanych wniesieniem skargi, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych na rzecz każdego ze skarżących.

W uzasadnieniu pełnomocnik skarżących przedstawił szereg okoliczności dotyczących postępowania przed Sądem Okręgowym w Przemyśle w sprawie o sygn. I C 272/21 i Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie o sygn. I ACa 44/25.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Rzeszowie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), Sąd Najwyższy jest właściwy wyłącznie do rozpoznania skargi dotyczącej postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym, to zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość „właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 12 listopada 2024 r., I NSP 256/23; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 14 stycznia 2025 r., I NSP 426/24; z 16 stycznia 2025 r., I NSP 442/24; z 11 marca 2025 r., I NSP 293/25; z 15 kwietnia 2025 r., I NSP 6/25;

z 21 maja 2025 r., I NSP 144/25; z 11 czerwca 2025 r., I NSP 173/25, z 18 września 2025 r., I NSP 289/25; z 26 listopada 2025 r., I NSP 349/25, z 26 listopada 2025 r., I NSP 366/25, z 26 listopada 2025 r., I NSP 396/25; z 11 grudnia 2025 r., I NSP 18/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 497/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 576/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 6/26; z 3 lutego 2026 r., I NSP 510/25; z 16 kwietnia 2026 r., I NSP 134/25; z 14 maja 2026 r., I NSP 161/26, z 14 maja 2026 r., I NSP 187/26; z 3 czerwca 2026 r., I NSP 173/26).

Po przeprowadzeniu analizy treści skargi oraz akt sprawy, Sąd Najwyższy doszedł do wniosku, że skarga obejmuje postępowanie przed Sądem Okręgowym w Przemyślu w sprawie o sygn. I C 272/21 i Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie o sygn. I ACa 44/25. W uzasadnieniu skargi powołano bowiem szereg okoliczności dotyczących tak postępowania przed Sądem I instancji i jego szczegółowy przebieg od wniesienia pozwu, jak i przed Sądem II instancji, przy czym znaczna część tegoż uzasadnienia poświęcona została postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Przemyślu. Kompetencja do oceny całego postępowania, włącznie z postępowaniem przed Sądem I instancji należy bowiem do Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Rzeszowie na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[kf]

[a.ł]